

Kolem září hvězdy,
a já nemůžu spát,
jen se dívám dolů do tmy,
chci tak zůstat napořád,
cítím jak mi pod nohama mizí pevná zem,
a jsem šťastnej, tam kde jsem.

A není všechno bílý,
a není všechno fajn,
a někdy nezbývá než doufat,
jak nám roky ubíhají,
že je lepší život prožít, než ho jenom žít,
a že není pozdě snít.

A tak se řítím tím tunelem,
co na konci je světlo,
a tak se řítím a marně čekám na zázrak,
a tak se řítím tím tunelem,
co na konci je světlo,
a jen se modlím ať to není vlak,
ať to není vlak.

Slunce pálí a mí koně pod kapotou řvou,
ženu je tak dlouho až maj jizvy na nohou,
až zastavím asi padnou stejně jako já,
kdo utíká prohrává.

Mám v srdci prázdno od té doby cos odešla pryč,
a ranní světlo všechno krásný rychle mění v kýč,
dám si ještě jedno kafe, hořkej černej žal,
a pak potáhnu dál.

A tak se řítím tím tunelem,
co na konci je světlo,
a tak se řítím a marně čekám na zázrak,
a tak se řítím tím tunelem,
co na konci je světlo,
a jen se modlím ať to není vlak,
ať to není vlak.

Jsem dva panáky od propasti,
a chytám se mlhy,
jednou nohou stojím v pasti,
koule na tý druhý,
pod nohama do tmy září spořádaněj svět,
já přemejšlej jestli skočit pozdějc nebo hned.

A tak se řítím tím tunelem,
co na konci je světlo,
a tak se řítím a marně čekám na zázrak,
a tak se řítím tím tunelem,
co na konci je světlo,
a jen se modlím ať to není vlak,
ať to není vlak.

Ať to není vlak.

Tištěno z pisnický-akordy.cz

Sponzor: www.srovnava.cz - vyberte si pojištění online!